

<http://www.delmarvanow.com>

فناوری هر نگاه دانشجو جوانان هر کتابخانه نقش بزرگی بازی می کند

دارند. ما تشخیص داده ایم که حقیقتاً به نوجوان ها توجه زیادی نکرده ایم. بنابراین کتابخانه تصمیم گرفته است در مورد نوجوانان نیز کاری کند زیرا در این مقطع رد شده ایم».

ترویت می گوید: «اول از همه، نوجوانان جای خود را در کتابخانه می خواهند- جایی که فقط مخصوص آنها و کارکنان آنها باشد. جایی که بتوانند راحت باشند و کیف خود را به کناری بیندازند و برنامه کتابخوانی تابستانی اجباری نباشد. نوجوانان الان iPod می خواهند. بنابراین همه چیز کمی تغییر کرده است».

فناوری در جذابیت کتابخانه برای نوجوانان، نقش بزرگی دارد. ترویت در فکر کارگاه هایی است برای عکاسی دیجیتال و podcasting (تحویل فایل های شنیداری به افراد عضو از طریق اینترنت)، هنرهای گرافیکی و فتوشاپ. ما متوجه شده ایم که در اینجا بچه ها بگونه ای با یکدیگر عمل متقابل دارند که شاید در مدرسه نداشته باشند. در نتیجه چنین پدیده ای مثبت است.

و کتاب ها؟ ترویت می گوید اکثر پول های اهدایی برای ساخت مجموعه ای از لوازم و تجهیزات مخصوص مطالعه نوجوانان استفاده خواهد شد. کتابخانه برای کلوب جدید کتاب مخصوص نوجوانان، کتاب خریداری کرده است. «رانک» می گوید: «این پدیده ای کاملاً اجتماعی است».

آنها از یکدیگر می پرسند: آیا تو این کتاب را خوانده ای؟ همه آنها می خواهند با هم بخوانند. بنابراین ما کیسی های چندتایی از بعضی از کتاب ها تهیه کرده ایم (برای مجموعه های کتابخانه).

ترویت حال امیدوار است نوجوانان بیشتری به هیأت مشاوره کتابخانه ملحق شوند تا بتوانند آن را به مسیری درست هدایت کنند. ترویت می گوید: «چنین چیزی برای کتابخانه خوب است و برای هر کسی که از کتابخانه استفاده می کند نیز خوب است. بدینگونه آنها می آموزند چگونه عمل متقابل و مشارکت داشته باشند. بدینگونه آنان احساس ارزشمندی پیدا کرده و احترام به خود پیدا می کنند. من تصور می کنم کتابخانه برای چنین کاری مکانی مناسب است».

«رزماری ترویت» می گوید: «زمانیکه من شروع کردم، ما دروازه بان اطلاعات بودیم. ما می دانستیم چگونه کاتالوگ ها را درست کنیم؛ ما ابزار خوبی داشتیم».

«ترویت» یک کتابدار است. او روزهایی را به خاطر می آورد که در آنها تنها از طریق دسترسی به شخصی که با روش او برای میکروفیلم و فهرست نشریه آشنا بود، می توانست اطلاعاتی مانند محصول محلی و انبوه برجسته اکوادور و روزهای بارانی موجود در سالیسبری (پایتخت زیمبابوه) در سال ۱۹۷۹ را بدست آورد. حال Google و Wikipedia وجود دارد. بنابراین، ترویت، یک کتابدار کارآموده ۲۸ ساله وظیفه جدیدی داشت: رویارویی با نسل جدید کاربران اینترنتی.

ترویت می گفت: «ما باید خودمان بازاریابی کنیم. ما چه کار می توانیم بکنیم که گوگل نمی تواند؟»

او چنین ادامه می دهد: «کتابخانه ها خدمات واقعاً خوبی به کودکان ارائه می دهند- از زمان تولد تا چهار سالگی- و برای بزرگترها نیز سرویس های مناسبی